

odbor veřejné správy, dozoru a kontroly
náměstí Hrdinů 1634/3
Praha 4
140 21

Č. j. MV- 36475-11/ODK-2015

Praha 29. června 2015

R O Z H O D N U T Í

Ministerstvo vnitra, odbor veřejné správy, dozoru a kontroly (dále též jako „MV“), jako nadřízený správní orgán dle ust. § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“), ve spojení s ust. § 92a písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, na základě provedeného řízení o prohlášení nicotnosti rozhodnutí Krajského úřadu Kraje Vysočina, oddělení ostatních správních činností (dále též jako „*Úřad*“), ze dne 5. 6. 2014, č. j. KUJI 31066/2014, sp. zn. OOSČ 955/2013 OOSC/14 (dále též jako „*Rozhodnutí*“), kterým bylo rozhodnuto ve věci návrhu statutárního města Jihlava, IČ 00286010, se sídlem Masarykovo nám. 1, 586 28 Jihlava, právně zastoupeného JUDr. Radkem Ondrušem, advokátem se sídlem Bubeníčková 502/42, 615 00 Brno (dále též jako „*navrhovatel*“) na zahájení sporného řízení správního proti odpůrci Svazu vodovodů a kanalizací Jihlavsko, svazku obcí, IČ 48460915, se sídlem Žižkova 93, 586 01 Jihlava, právně zastoupenému JUDr. Oldřichem Chudobou, advokátem se sídlem Kvestorská 5, 140 00 Praha 4 (dále též jako „*odpůrce*“),

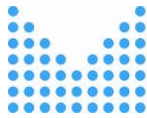
prohlašuje:

podle ust. § 77 odst. 1 správního řádu rozhodnutí Krajského úřadu Kraje Vysočina, oddělení ostatních správních činností, ze dne 5. 6. 2014, č. j. KUJI 31066/2014, sp. zn. OOSČ 955/2013 OOSC/14 za n i c o t n é .

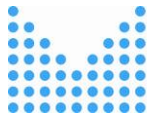
O d ů v o d n ě n í :

I.

- 1 MV byl dne 6. 3. 2015 doručen podnět odpůrce k prohlášení nicotnosti Rozhodnutí. Odpůrce v tomto podání uvádí, že Rozhodnutí je nicotné, neboť Úřad nebyl k jeho vydání vůbec věcně příslušný. Odkazuje přitom na rozhodnutí MV č. j. MV-133471-68/ODK-2013 ze dne 16. 1. 2015 a č. j. MV-133594-76/ODK-2013 ze dne 16. 1. 2015 a rozhodnutí ministra vnitra č. j. MV-16239-29/VS-2014 ze dne 19. 12. 2014 a č. j. MV-16240-32/VS-2014 ze dne 17. 12. 2014. Svůj závěr podatel potvrzuje i judikaturou zvláštního senátu zřízeného

- k řešení kompetenčních sporů (Konf 13/2010-7). K tomuto rozhodnutí uvádí, že zvláštní senát v tomto případě rozhodl, že příslušný k vydání rozhodnutí ve věci pohledávky na peněžité plnění s příslušenstvím je pouze a výlučně soud. Proto i v případě údajné a tvrzené pohledávky navrhovatele na peněžité plnění je a byl k vydání rozhodnutí příslušný pouze příslušný soud a nikoliv Úřad.
- 2 Odpůrce dále uvádí, že sporná pohledávka navrhovatele nepochybně představuje majetkový občanskoprávní vztah mezi obcí a dobrovolným svazkem obcí ve smyslu právního názoru MV a ministra vnitra.
 - 3 V návaznosti na toto podání odpůrce požádalo MV Úřad o poskytnutí veškeré spisové dokumentace související s Rozhodnutím a také požádalo o vyjádření navrhovatele. K této žádosti byla MV doručena sdělení Úřadu, ve kterých sděloval, že spisový materiál nemůže poskytnout, jelikož ten se v současné době nachází u Krajského soudu v Brně, kde jsou projednávány žaloby proti rozhodnutím Úřadu. MV svým přípisem ze dne 1. dubna 2015, č. j. MV- 36478-8/ODK-2015 požádalo soud o poskytnutí spisového materiálu Úřadu. Ze spisové dokumentace vyplynulo následující.
 - 4 Navrhovatel se v řízení vedeném Úřadem svým návrhem ze dne 17. 12. 2013 domáhal zahájení sporného řízení správního o zaplacení částky ve výši 2.541.990,66 Kč s příslušenstvím. Tento nárok bezprostředně souvisel s rozhodnutím Úřadu ze dne 26. 11. 2013, č. j.: KUJI 79781/2013, OOSČ 699/2013 OOSC/13. Předmětná částka měla představovat poměrný podíl navrhovatele na peněžitém majetku odpůrce, o kterou skutečný stav ke dni 31. 12. 2012 převyšoval stav ke dni 30. 11. 2012, o němž již bylo Úřadem rozhodnuto, a to rozhodnutím Úřadu ze dne 26. 11. 2013, č. j.: KUJI 79781/2013, OOSČ 699/2013 OOSC/13. Navrhovatel svůj nárok odvozoval z obsahu stanov odpůrce a dále ze zápisu ze 49. valné hromady odpůrce ze dne 7. 5. 2013.
 - 5 Krajský úřad podanému návrhu vyhověl, když výrokem č. I. stanovil povinnost odpůrce zaplatit navrhovateli výše uvedenou částku s příslušenstvím. O nákladech řízení rozhodl Krajský úřad ve výroku č. II. tohoto rozhodnutí tak, že jejich náhradu s odkazem na § 141 odst. 11 správního řádu a v návaznosti na § 79 odst. 2 správního řádu žádnému z účastníků nepřiznal.
 - 6 Ministerstvo vnitra dne 28. května 2015 oznámením č. j. MV-36475-7/ODK-2015 zahájilo řízení o prohlášení nicotnosti dle ust. § 77 odst. 1 správního řádu. Před zahájením řízení byl podnět k zahájení řízení také zaslán navrhovateli, který se k němu vyjádřil svým vyjádřením ze dne 30. března 2015 a které MV zaslalo v příloze oznámení odpůrci k vyjádření. MV poskytlo účastníkům řízení možnost vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí ve věci. Zároveň účastníky upozornilo na právo nahlížet do spisu a zaslalo informaci o úředních osobách, které se budou podílet na vedení řízení dle ust. § 15 odst. 2 správního řádu,

přičemž v této souvislosti upozornilo na možnost uplatnit námitku podjatosti úřední osoby ve smyslu ust. § 14 odst. 2 správního řádu.

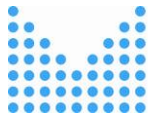
II.

- 7 MV se před zahájením řízení také zabývalo otázkou, zda je možné zahájit řízení o prohlášení nicotnosti dle ust. § 77 odst. 1 správního řádu za situace, kdy je u soudu v rámci správního soudnictví vedeno řízení o žalobě proti Rozhodnutí.
- 8 Zákon č. 150/2002, soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“), rozlišuje postup při uspokojení navrhovatele po podání žaloby ve smyslu ust. § 62, které je nutné spojit s ust. § 153 správního řádu a dále jiné postupy při odstraňování vad žalovaného rozhodnutí dle ust. § 48 odst. 3 písm. a). Obecně tedy po podání žaloby ke správnímu soudu lze připustit jak postup při uspokojení navrhovatele ve smyslu ust. § 153 správního řádu v návaznosti na ust. § 62 soudního řádu správního, tak například provedení přezkumného řízení dle § 94 a násl. správního řádu. Pokud správní řád ani soudní řád správní nevyklučuje provedení přezkumného řízení proti rozhodnutí správního orgánu, proti němuž je paralelně vedeno soudní řízení na jeho zrušení, musí pak zároveň platit, že je možné proti potencionálně nicotnému rozhodnutí zahájit dle ust. § 77 odst. 1 správního řádu řízení o prohlášení nicotnosti takového rozhodnutí (srov. Závěr č. 106 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu ze dne 10. 6. 2011 - Přípustnost zrušení rozhodnutí v přezkumném řízení po podání správní žaloby podle soudního řádu správního nebo VEDRAL, Josef. Správní řád: komentář. 2. aktualiz. a rozš. vyd. Praha: Ivana Hexnerová - Bova Polygon, 2012, 1446 s. ISBN 9788072731664., s. 1211 a s. 1212).

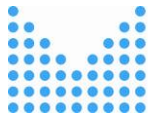
III.

Relevantní rozhodnutí MV a ministra vnitra

- 9 MV a ministr vnitra před doručením podnětu k zahájení řízení o prohlášení nicotnosti Rozhodnutí již rozhodovali ve věcech stejných účastníků, vedených v obdobných věcech Úřadem jako správní řízení sporné a majících základ sporu ve vztazích založených stejnou veřejnoprávní smlouvou mezi totožnými účastníky.
- 10 MV jako nadřízený správní orgán podle § 178 odst. 1 ve spojení s § 92a písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, nejprve rozhodlo v přezkumných řízeních vedených proti rozhodnutím Úřadu takto:

- a) dne 20. srpna 2014 rozhodnutím č. j. MV-133594-62/ODK-2013 o zrušení výroku č. I., výroku č. II. a výroku č. III. rozhodnutí Úřadu ze dne 18. září 2013, č.j. KUJI 63081/2013, sp. zn.: OOSČ 467/2013 OOSC/22 a o vrácení věci k novému projednání Krajskému úřadu; a
- b) dne 26. srpna 2014, rozhodnutím č. j. MV-133471-62/ODK-2013 o zastavení přezkumného řízení vedeného vůči rozhodnutí Úřadu ze dne 12. září 2013, č.j. KUJI 61198/2013, sp. zn. OOSČ 448/2013 OOSC/25.
- 11 Proti těmto rozhodnutím byly účastníky řízení podány rozklady, o nichž rozhodl ministr vnitra na návrh rozkladové komise rozhodnutím ze dne 17. 12. 2014, č. j.: MV-16240-32/VS-2014 a rozhodnutím ze dne 19. 12. 2014, č. j.: MV-16239-29/VS-2014 tak, že obě výše uvedené rozhodnutí MV zrušil a věc vrátil k novému projednání MV, a to z následujícího důvodu.
- 12 Veřejnoprávní smlouva může obsahovat prvky soukromoprávní i veřejnoprávní, přičemž veřejnoprávní smlouvou ve smyslu ustanovení § 159 odst. 1 správního řádu je jen ta část smlouvy, která obsahuje veřejnoprávní prvky a jen k této části takto kombinované smlouvy se vztahuje příslušnost správních orgánů rozhodovat na základě ustanovení § 169 správního řádu spory z veřejnoprávních smluv.
- 13 K rozhodování sporů vyplývajících z té části smlouvy, která obsahuje soukromoprávní prvky a upravuje vztahy v oblasti soukromého práva, jsou příslušné soudy v občanském soudním řízení na základě ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb, občanský soudní řád, ve znění pozdějších právních předpisů (dále jen „OSŘ“).
- 14 Pokud správní orgán o takovém sporu přesto rozhodne, jde o rozhodnutí nezákonné, resp. nicotné pro absolutní nedostatek pravomoci (ustanovení § 77 odst. 1 správního řádu) a jako takové by mělo být prohlášeno za nicotné, případně může být (analogicky se závěry obsaženými v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu týkajícího se odvolacího řízení, ze dne 12. 03. 2013, čj. 7 As 100/2010 - 65) zrušeno v přezkumném řízení jako nezákonné s účinky ex tunc, pokud už bylo k takovému rozhodnutí přezkumné řízení zahájeno a nicotnost přezkoumávaného rozhodnutí vyjde najevo až v jeho průběhu.
- 15 Ministr vnitra tak svými rozhodnutími konstatoval, že rozhodnutí Úřadu ze dne 18. září 2013, č.j. KUJI 63081/2013, sp. zn.: OOSČ 467/2013 OOSC/22 a ze dne 12. září 2013, č.j. KUJI 61198/2013, sp. zn. OOSČ 448/2013 OOSC/25 jsou nicotná, když Úřad nedisponoval pravomocí v těchto řízeních vůbec rozhodovat.
- 16 V návaznosti na tato rozhodnutí ministra vnitra pak MV vydalo dvě rozhodnutí v přezkumných řízeních (rozhodnutí č. j. MV-133471-68/ODK-2013 ze dne 16.

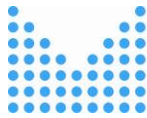

ledna 2015 a č. j. MV-133594-76/ODK-2013 ze dne 16. ledna 2015), v nichž konstatovalo nicnost těchto rozhodnutí Úřadu, a to z následujícího důvodu:

- 17 Majetkové vztahy mezi obcí a dobrovolným svazkem obcí, který byl založen veřejnoprávní smlouvou, jsou vztahy soukromoprávními. Na tom nic nemění ani skutečnost, že jsou založeny veřejnoprávní smlouvou, když dle rozhodnutí zvláštního senátu Konf 13/2010 – 7 ze dne 9. října 2010 mají veřejnoprávní smlouvy kombinovaný charakter. Zvláštní senát v tomto rozhodnutí konstatuje, že *„Podle názoru zvláštního senátu je třeba zkoumat smlouvu v celém jejím rozsahu a současně i v jednotlivých částech. Přičemž je zřejmé, že smlouva v sobě může obsahovat prvky soukromoprávní i veřejnoprávní.“* Dospěl v něm k závěru, že pokud smlouva uzavřená dle ust. § 19 odst. 2 zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění účinném do 31. 3. 1998, obsahuje ujednání o půjčce, je třeba tato ujednání podřadit pod příslušná ustanovení občanského zákoníku a příslušným ustanovením občanského zákoníku a příslušným rozhodnout o nároku z těchto ujednání je soud.

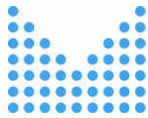
IV.

- 18 Při rozhodování ve věci je nejprve nutné poukázat na usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 14. 8. 2014, č. j. 30 A 46/2014-43, kterým bylo rozhodnuto ve věci žaloby navrhovatele proti rozhodnutí Ministerstva vnitra o zamítnutí odvolání navrhovatele proti výroku č. II rozhodnutí Úřadu ze dne 26. 11. 2013, č. j. KUJI 79781/2013, kterým Úřad rozhodl tak, že žádnému z účastníků řízení nepřiznává náhradu nákladů. Základ věci rozhodnuté Úřadem rozhodnutím ze dne 26. 11. 2013, č. j. KUJI 79781/2013 měl být podle navrhovatele ve veřejnoprávní smlouvě (stejně jako v případě Rozhodnutí), kterou byl založen odpůrce a na základě rozhodnutí Úřadu měl odpůrce zaplatit navrhovateli částku představující vypořádací podíl na majetku odpůrce, na který navrhovateli vznikl nárok v souvislosti s vystoupením z odpůrce. Soud usnesením žalobu odmítl s odkazem na ust. § 46 odst. 2 soudního řádu správního, podle kterého soud návrh odmítne také tehdy, domáhá-li se navrhovatel rozhodnutí ve sporu nebo jiné právní věci, o které má jednat a rozhodnout v občanském soudním řízení, anebo domáhá-li se návrhem přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci. Dále konstatoval: *V posuzovaném případě správní orgán I. stupně rozhodoval podle ust. § 141 správního řádu, přičemž žalobce svůj nárok na vypořádací podíl opíral o stanovy odpůrce a rovněž i usnesení valné hromady odpůrce ze dne 4. 11. 2013. Nejedná se tedy přímo o vypořádací podíl, jehož výše by vycházela ze zakladatelské smlouvy dobrovolného svazku měst a obcí uzavřené dne 2. 7. 1993 podle § 20 a odst. 1 a 2 zák. č. 367/1990 Sb., o obcích a § 20f a násl. zák. č. 40/1964 Sb., občanský zákoník a označené žalovaným jako veřejnoprávní smlouva. Jde o vypořádací podíl žalobce, tedy období vypořádacího podílu dle*

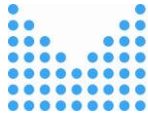

§ 213 a násl. zák. č. 92/2012 Sb., zákona o obchodních společnostech a družstvech, tj., vzájemné práva a povinnosti společníků právnické osoby majetkové (soukromoprávní povahy). Vypořádací podíl nemá v posuzovaném případě veřejnoprávní charakter, ale soukromoprávní dle ust. § 7 zák. č. 99/1963 Sb., s.ř.s. Soudu rozhodujícímu ve správním soudnictví proto ani nepřísluší rozhodovat spor týkající se nákladů řízení.“

- 19 Základ tohoto řízení tedy spočíval ve stejné věci jako v případě Rozhodnutí – navrhovatel se v řízení vedeném Úřadem domáhal podílu na majetku odpůrce, na který mu měl vzniknout nárok v souvislosti s jeho vystoupením z odpůrce jako dobrovolného svazku obcí. Soud zde konstatoval, že v případě nároku na podíl na majetku odpůrce se jedná o nárok soukromoprávního charakteru, o kterém měl rozhodovat soud v občanském soudním řízení. Základ věci byl totožný jako v případě Rozhodnutí, tudíž se tyto závěry musí nepochybně vztahovat i na Rozhodnutí.
- 20 Několikrát bylo již zmiňováno usnesení zvláštního senátu pro rozhodování některých kompetenčních sporů ze dne ze dne 19. 10. 2010, čj. Konf 13/2010-7, v kterém zvláštní senát dovodil: *„Podle názoru zvláštního senátu je třeba zkoumat smlouvu v celém jejím rozsahu a současně i v jednotlivých částech. Přičemž je zřejmé, že smlouva v sobě může obsahovat prvky soukromoprávní i veřejnoprávní. Podle § 41 odst. 2 o.z. posuzuje soud každý úkon podle jeho obsahu, i když je úkon nesprávně označen. V daném případě účastníci jasně vyjádřili vůli poskytnout a přijmout bezúročnou půjčku. Obě strany tak činily v rovném postavení, ani jedna nebyla nadřazena druhé. Zákon č. 111/1994 Sb. v žádném ze svých ustanovení nepředpokládá uzavření smlouvy o půjčce, která by měla být nedílnou součástí předmětné veřejnoprávní smlouvy. Ujednání o půjčce je proto třeba podřadit pod příslušná ustanovení občanského zákoníku. Podle § 657 o. z. smlouvou o půjčce přenechává věřitel dlužníkovi věci určené podle druhu, zejména peníze, a dlužník se zavazuje vrátit po uplynutí dohodnuté doby věci stejného druhu. Jde tedy o spor vyplývající ze soukromoprávního vztahu, který zásadně náleží rozhodovat soudům (§ 7 odst. 1 o. s. ř.).“*
- 21 V souladu s tímto rozhodnutím je tedy třeba konstatovat, že v případě smlouvy o založení odpůrce se sice jedná o veřejnoprávní smlouvu, není však možné každý spor z ní vyplývající považovat za spor z veřejnoprávní smlouvy řešený ve sporném řízení správním ve smyslu ust. § 141 správního řádu. Jak již bylo konstatováno v souvislosti s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 14. 8. 2014, č. j. 30 A 46/2014-43, jedná se v případě majetkového vyrovnání souvisejícího s vystoupením obce (zde navrhovatel) z dobrovolného svazku obcí (zde odpůrce) o soukromoprávní nárok obdobný vypořádacímu podílu vystoupivšího společníka z obchodní společnosti.

- 22 V úvahu je nutné také vzít rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 3122/2012 ze dne 9. ledna 2013, ve kterém Nejvyšší soud rozhodl o dovolání v právní věci, kdy soudy po linii: soud prvního stupně – odvolací soud – Nejvyšší soud rozhodovaly o povinnosti vystoupivší obce zaplatit svazku obcí své dlužné finanční závazky. Ve věci šlo mimo jiné o to, zda mohou stanovy dobrovolného svazku stanovovat překážku pro vystoupení členské obce ze svazku obcí a zda je člen povinen se stanovami řídit i za této situace. Ze stanov dobrovolného svazku v této věci vyplývala povinnost vystoupivší obce ze svazku obcí zaplatit svazku určitý podíl na stanovami specifikovaných nákladech. Výše tohoto podílu byla mimo jiné stanovena i rozhodnutím valné hromady svazku. Nelze tedy odhlédnout od podobnosti této věci s právní věcí rozhodnutou Rozhodnutím Úřadu, když na základě Rozhodnutí odpůrce jako dobrovolný svazek obcí měl navrhovatel podle stanov odpůrce a rozhodnutí vrcholného orgánu odpůrce vyplatit vypořádací podíl v souvislosti s jeho vystoupením z dobrovolného svazku obcí. Spor ve věci, o kterém rozhodoval Nejvyšší soud rozsudkem sp. zn. 28 Cdo 3122/2012 ze dne 9. ledna 2013 však projednávala a rozhodovala celá soustava soudů v občanském soudním řízení, nikoliv správní orgán jako v případě Rozhodnutí.
- 23 O obdobnou věc rozhodovanou Nejvyšším soudem se také jedná v případě jeho rozhodnutí ze dne 18. března 2008, sp. zn. 28 Cdo 4243/2007.
- 24 Konečně pak Ministerstvo vnitra musí při svém rozhodování nepochybně přihlídnout i k rozhodnutím svého nadřízeného orgánu. Stejně tak musí Ministerstvo vnitra dbát v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Je tedy nepochybné, že Ministerstvo vnitra při rozhodování o předmětné věci při naplňování jedné ze základních zásad činnosti správních orgánů musí přihlížet i ke svým předchozím rozhodnutím, ve kterých obdobná rozhodnutí Úřadu rušilo v přezkumném řízení z důvodu jejich nicotnosti. Je tedy třeba vzít v úvahu rozhodnutí ministra vnitra a Ministerstva vnitra uvedená v části „Relevantní rozhodnutí MV a ministra vnitra“, přičemž při rozhodování o prohlášení nicotnosti Rozhodnutí nemá Ministerstvo vnitra důvod se od těchto rozhodnutí odchýlit. Odlišnost věci, jež je předmětem Rozhodnutí a věcí, které byly předmětem rozhodnutí Úřadu uvedených v části „Relevantní rozhodnutí MV a ministra vnitra“, lze v zásadě spatřovat pouze v tom, že v některých řízeních se jednalo o zaplacení vypořádacího podílu v rozdílných výších a v některých o vydání věcí, ke kterému mělo dojít opět v souvislosti s vystoupením navrhovatele z odpůrce. Není však možné dospět k závěru, že by se vydání věci od zaplacení vypořádacího podílu lišilo natolik, že by jeden z těchto nároků měl soukromoprávní charakter a mělo by o něm být rozhodováno v civilním soudnictví a o jednom z nároků mělo být rozhodováno Úřadem.

V.

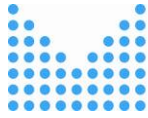
- 25 Vzhledem k výše uvedenému tak Ministerstvo vnitra dochází k závěru, že Krajský úřad nebyl příslušný v předmětné věci vůbec rozhodovat, když veřejnoprávní smlouva ve smyslu ust. § 159 odst. 1 správního řádu může obsahovat prvky soukromoprávní a veřejnoprávní, přičemž příslušnost správních úřadů dle ust. § 169 správního řádu náleží jen ve vztahu k té části veřejnoprávní smlouvy, která vykazuje veřejnoprávní prvky. K rozhodování sporů z té části smlouvy, která obsahuje soukromoprávní prvky, jsou příslušné soudy v rámci civilní větve soudnictví dle ust. § 7 odst. 1 OSŘ.
- 26 Majetkové vztahy mezi obcí a dobrovolným svazkem obcí, byť byly založeny veřejnoprávní smlouvou, jsou vztahy soukromoprávními. Na tom nic nemění ani skutečnost, že tyto majetkové vztahy jsou založeny veřejnoprávní smlouvou. Nárok na podíl na majetku odpůrce je nárok soukromoprávního charakteru, o kterém měl rozhodovat soud v občanském soudním řízení.
- 27 Na základě ust. § 77 odst. 1 správního řádu je nicotné rozhodnutí, k jehož vydání nebyl správní orgán vůbec věcně příslušný; to neplatí, pokud je vydal správní orgán nadřízený věcně příslušnému správnímu orgánu. Nicotnost z tohoto důvodu zjišťuje a rozhodnutím prohlašuje správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který nicotné rozhodnutí vydal. Ministerstvu vnitra tak nezbyvá nic jiného, než prohlásit Rozhodnutí za nicotné.

Poučení o opravném prostředku:

- 28 Proti tomuto rozhodnutí nelze ve smyslu ust. § 78 odst. 2 správního řádu podat odvolání.

Otisk úředního razítka

Ing. Marie Kostruhová
ředitelka odboru
Podepsáno elektronicky

Rozdělovník:

1. Statutární město Jihlava, se sídlem Masarykovo nám. 1, 586 28 Jihlava, prostřednictvím právního zástupce JUDr. Radka Ondruše, advokáta se sídlem Bubeníčková 502/42, 615 00 Brno, do datové schránky (IDDS: ed4gqt9).
2. Svaz vodovodů a kanalizací Jihlavsko, svazek obcí, se sídlem Žižkova 93, 586 01 Jihlava, prostřednictvím právního zástupce JUDr. Oldřicha Chudoby, advokáta se sídlem Kvestorská 4, 140 00 Praha 4, do datové schránky (IDDS: dvrhem9).
3. Krajský úřad Kraje Vysočina, se sídlem Žižkova 57, 587 33 Jihlava, do datové schránky (IDDS: ksab3eu).
4. Písemné vyhotovení rozhodnutí bude po nabytí právní moci a po vyznačení doložky právní moci doručeno do vlastních rukou (s dodejkou) Krajskému úřadu Kraje Vysočina, se sídlem Žižkova 57, 587 33 Jihlava.
5. Na vědomí Krajský soud v Brně, Rooseveltova 16, 601 00 Brno 1, Brno-střed, do datové schránky (IDDS: 5wwaa9j).
6. Stejnopis rozhodnutí bude založen do kopie spisu uložené u Ministerstva vnitra.

Vyřizuje: Mgr. Adam Jareš
tel. č.: 974 816 442
e-mail: adam.jares@mvcv.cz